

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 11 0 U 036200 24 U
Dana 20.11.2024. godine

Okružni sud u Banjoj Luci, sudija Aleksandra Ždral, kao sudija pojedinac, uz učešće Daliborke Tendžerić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Grada Banja Luka, zastupanog po gradonačelniku Drašku Stanivukoviću, protiv rješenja broj: 15.3.2-362-140/23 od 23.02.2024. godine, tuženog Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, Trg Republike Srpske broj 1, u predmetu poništavanja ili ukidanja po pravu nadzora, dana 20.11.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog ukinuto je po pravu nadzora rješenje Odjeljenja za prostorno uređenje Gradske uprave Grada Banja Luka broj: 03-360-469/23 od 06.11.2023. godine, pokrenuto po inicijativi za poništavanje ili ukidanje Udruženja građana „Dobrnja“ iz Banjaluke, kojim rješenjem je data građevinska dozvola investitoru Gradu Banja Luka, Odjeljenje za saobraćaj i puteve, za radove na izgradnji i rekonstrukciji postojećih saobraćajnih površina u cilju izmjene režima saobraćaja u Banjaluci, zoni Bulevara cara Dušana i Ulici Zdravka Čelara, Teodora Kolokotronisa i Kralja Petra I Karađorđevića na zemljištu pobježe označenom u tački I dispozitiva rješenja, prema tehničkoj dokumentaciji, odnosno navedenim fazama Glavnog projekta i Izvještaja o reviziji glavnog projekta, koji su navedeni u tački dispozitiva rješenja.

Tužilac u tužbi pobija osporeni akt, zbog povrede odredaba Zakona o opštem upravnom postupku Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu ZOUP), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i ističe da je tuženi odlučio shodno odredbi člana 248 stav 2 Zakona o opštem upravnom postupku, kojim je propisano da se rješenje koje je konačno u upravnom postupku može ukunuti po pravu nadzora ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon. U obrazloženju rješenja tuženi se poziva na odredbe člana 59 stav 1 i 2 Zakona o uređenju preostora i građenju i dodaje da je za predmetnu lokaciju donesen regulacioni plan za saobraćajno čvorište kod Kastela u Banjaluci od septembra 2020. godine, da lokacijski uslovi za predmetne radove moraju biti u skladu sa navedenim regulacionim planom, da iz urbanističko-tehničkih uslova za izmjenu režima odvijanja saobraćaja u zoni ulica Bulevar cara Dušana, Kralja Petra I Karađorđevića, Zdravka Čelara i Teodora Kolokotronisa, koji čine sastavni dio lokacijskih uslova, koji su osnov za izdavanje građevinske dozvole, proizlazi da odobreni radovi nisu u skladu sa planiranim saobraćajnim čvorištem. Takođe, tuženi navodi da, u skladu sa odredbom člana 43 stav 4 tačka 3 Zakona o kulturnim dobrima, u spisu predmeta ne zatiče se studija o procjeni uticaja novoizgrađenih

struktura na kulturna dobra u tangentnim zonama niti saglasnot Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa na šta je investitoru ukazano aktom tuženog od 09.10.2023. godine, pa tako tuženi smatra da lokacijski uslovi nisu izdati u skladu sa važećim Regulacionim planom, čime su povrijeđene prethodno navedene odredbe Zakona o uređenju prostora i građenju, kao i odredba člana 43 stav 4 tačka 3 Zakona o kulturnim dobrima. Tužilac ističe da je ovakvo utvrđenje tuženog nezakonito jer u obrazloženju osporenog rješenja nisu navedene odlučne činjenice na osnovu kojih tuženi izvodi zaključak da lokacijski uslovi broj 03-364-3873/23 od 01.11.2023. godine nisu u skladu sa važećim Regulacionim planom. Tuženi samo konstatuje da nisu u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o uređenju prostora i građenju, ali je nejasno na osnovu čega je to tuženi utvrdio, odnosno na osnovu koji odlučnih dokaza i činjenica izvodi takav zaključak. Tuženi je ovakvim postupanjem povrijedio osnovna načela Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj 03/02, 87/07, 50/10 i 66/1 8, u daljem tekstu- ZUP) i to načelo zakonitosti (član 6), načelo zaštite prava stranaka i zaštite javnog interesa (član 6) i načelo istine (član 8). Takođe, tuženi je povrijedio odredbu člana 197 stav 2 ZOUP, jer obrazloženje osporenog rješenja ne sadrži utvrđeno činjenično stanje niti razloge koji upućuju na odluku koja je data u dispozitivu, jer se iz istog ne može vidjeti zašto lokacijski uslovi nisu u skladu sa važećim Regulacionim planom, već tuženi navedeno samo površno konstatuje, pa su obrazloženje rješenja i dispozitiv istog kontradiktorni. Tužilac dodaje da tuženi samo konstatuje da predmetni radovi nisu u skladu sa važećim regulacionim planom ne nudeći pri tom nikakako obrazloženje na čemu zasniva takav svoj stav, odnosno ne navodi u kojem to dijelu urbanističko-tehnički uslovi nisu usklađeni sa važećim regulacionim planom, iako je izradi urbanističko-tehničkih uslova prethodila Saobraćajna studija naručena od strane Grada Banjaluka u okviru koje je izvršena analiza mogućnosti uvođenja jednosmjernog saobraćaja, te da je na području centra grada izvršena izmjena režima saobraćaja, a čiji je sastavni dio i predmetna kružna raskrsnica.

Regulacioni plan kao dokument prostornog uređenja ne definiše režim i smjer odvijanja saobraćaja, saobraćajnu signalizaciju i slične tehničke stvari već se ista rješavaju detaljnijom razradom na nivou urbanističko-tehničkih uslova. U pogledu razloga za ukidanje građevinske dozvole po pravu nadzora tuženi je konstatovao da nisu ispoštovane odredbe Zakona o kulturnim dobrima, član 43 stav 4 tačka 3 te da nije pribavljena studija o procjeni uticaja novoizgrađenih struktura na kulturna dobra u tangentnim zonama, ovaj organ je mišljenja da se u konkretnom slučaju ne radi o „novoizgrađenim strukturama”, s obzirom na to da se radi o radovima na izgradnji i rekonstrukciji postojećih saobraćajnih površina u cilju izmjene režima saobraćaja, a kako je definisano u dispozitivu rješenja o građevinskoj dozvoli, posebno jer se svi radovi vrše u nivou partera i na već postojećoj saobraćajnoj mreži bez promjene namjene postojećih površina i izgradnje novih struktura, a što je potvrđeno od strane Zavoda za zaštitu kulturno istorijskog i prirodnog naslijeđa dopisom broj: 07/1/624900-1/23 od 09.11.2023. godine. Na osnovu svega navedenog tužilac predlaže da sud poništi pobijano rješenje i predmet vrati na ponovni postupak ili da sam riješi upravnu stvar.

Tuženi je na zahtjev suda dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu, u kojem navodi da u cijelosti osporava tužbu i tužbene navode i ističe da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog rješenja.

Zainteresovana lica, Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika Banja Luka i Udruženje građana „Dobrnja“ iz Banja Luke, nisu dostavili odgovor na tužbu, iako im je ista od strane suda dostavljena na odgovor.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovore na tužbu i cjelokupni spis predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je Udruženje građana "Dobrinja" iz Banjaluke, podnijelo inicijativu za poništavanje ili ukidanje po pravu nadzora Rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje Gradske uprave Grada Banjaluka broj: 03-360-469/23 od 06.11.2023. godine, kojim se daje građevinska dozvola investitoru gradu Banjaluka, Odjeljenje za saobraćaj i puteve, za radove na izgradnji i rekonstrukciji postojećih saobraćajnih površina u cilju izmjene režima saobraćaja u Banja Luci, zoni Bulevara cara Dušana i ulici Zdravka Čelara, Teodora Kolokotronisa i Kralja Petra Karađorđevića, na zemljištu poblježe opisanom u dispozitiva rješenja, prema tehničkoj dokumentaciji, odnosno navedenim fazama Glavnog projekta i Izvještaja o reviziji glavnog projekta, koji su navedeni u ovoj tački dispozitiva rješenja, iz razloga što se radovi izvode suprotno važećem regulacionom planu za područje gde se radovi izvode, čime su ispunjeni uslovi iz člana 248 stav 2 za ukidanje konačnog rješenja po pravu nadzora; da je rješenje donio stvarno nenadležni organ, jer se građenje vrši u 1 i 2 zoni zaštite nekoliko objekata koji su spomenici kulture Bosne i Hercegovine, a rješenje je doneseno bez saglasnosti, potvrde, odobrenja ili mišljenja drugog organa, da je prvostepeno rješenje doneseno 06.11.2023. godine i pod istim datumom je stavljena klauzula pravosnažnosti, što je nezakonito, što jasno ukazuje da prvostepeno rješenje nije ni konačno ni pravosnažno; da se radi o objektu u tangentnoj zoni i da je dozvolu trebalo izdati Ministarstvo, kao stvarno nadležan organ, shodno članu 60 stav 2 Zakona o uređenju prostora i građenju. Postupajući po žalbi tuženi je donio osporeni akt i u obrazloženju naveo da je poništavanje rješenja po pravu nadzora vanredno pravno sredstvo predviđeno odredbom člana 248 stav 1 Zakona o opštem upravnom postupku, ali da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni razlozi iz stava 1 člana 248 ZOUP, ali su ispunjeni uslovi iz stava 2 člana 248 ZOUP kojim je propisano da se rješenje koje je konačno u upravnom postupku može ukinuti po pravu nadzora ako je njime očigledno povrijeđen materijalni zakon, te da je povrijeđena odredba člana 59 stav 1 i 2 i član 61 stav 1 Zakona o uređenju prostora i građenju iz razloga što je za predmetnu lokaciju donesen Regulacioni plan za saobraćajno čvorište kod Kastela u Banjoj Luci od septembra 2020. godine. Tuženi navodi da Lokacijski uslovi broj: 03-364-3873/2023 od 01.11.2023. godine nisu izdati u skladu sa važećim Regulacionim planom za saobraćajno čvorište kod Kastela u Banjoj Luci od septembra 2020. godine, pa je povrijeđen Zakona o uređenju prostora i građenju, kao i da investitor nije dobio saglasnost, niti je proveo studiju o procjeni uticaja novoizgrađenih struktura na kulturna dobra u tangentnoj zoni, čime je učinjena očigledna povreda člana 43 stav 4 tačka 3 Zakona o kulturnim dobrima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 38/22), pa je odlučio kao u izreci rješenja na osnovu člana 248 Zakona o opštem upravnom postupku.

Osporeni akt je pravilan i zakonit.

Članom 59 stav 1 i 2 Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 40/13, 2/15 odluka US, 106/15, 3/16, 104/18 odluka US i 84/19) propisano je da lokacijski uslovi predstavljaju tehnički stručni dokument koji se izrađuje na osnovu Zakona o uređenju prostora i građenju, posebnog zakona i propisa donesenih na osnovu tih zakona, kao i dokumenata prostornog uređenja i ne predstavljaju upravni akt, te da su osnov za izdavanje lokacijskih uslova dokumenti i to: zoning plan, zoning plan područja posebne namjene, regulacioni plan, urbanistički projekat i plan parcelacije.

Članom 62 stav 1 Zakona o uređenju prostora i građenju propisano je da ako je područje buduće izgradnje obuhvaćeno sprovedbenim dokumentom prostornog uređenja, lokacijski uslovi sastoje se od ovjerenog izvoda iz sprovedbenog dokumenta prostornog uređenja i urbanističkotehničkih uslova.

U spisu predmeta sud zatiče urbanističko-tehničke uslove (UT uslovi) za izmjenu režima odbijanja saobraćaja u zoni ulica Bulevar cara Dušana, Kralja Petra I Karađorđevića, Zdravka Čelara i Teodora Kolokotronisa koji čine sastavni dio lokacijskih uslova za predmtne radove i koju su bili osnov za izdavanje građevinske dozvole, ali koji nisu u skladu sa planiranim saobraćajnim čvorištem kako to definiše Regulacioni plan za saobraćajno čvorište

kod Kastela u Banjoj Luci od septembra 2020. godine. Iz UT uslova, odnosno zapisnika o izvršenom uviđaju na licu mjesta od 23.10.2023. godine sa skicom lica mjesta i iz Izvoda iz regulacionog plana za saobraćajno čvorište kod Kastela u Banja Luci (plan prostorne organizacije) proizlazi da izmjena režima odvijanja saobraćaja u zoni ulica Bulevar cara Dušana, Kralja Petra I Karađorđevića, Zdravka Čelara i Teodora Kolotronisa izlazi izvan granica obuhvata regulacionog plana iz 2020. godine, što je jasno vidljivo na skici i planu kroz isprekidane linije plave i crvene boje, jer linije označene plavom bojom izlaze izvan granica obuhvata regulacionog plana označenog crvenom bojom.

Jasno je iz naprijed navedenog da lokacijski uslovi za predmetne radove nisu u skladu sa navedenim regulacionim planom, a da zakon propisuje da moraju biti u skladu sa regulacionim planom, pa je odlučivanje tuženog u osporenom aktu u skladu sa Zakona o uređenju prostora i građenju.

Po ocjeni suda pravilno je tuženi cijenio inicijativu za poništenje ili ukidanje po pravu nadzora rješenja od 6.11.2023. godine, dajući u obrazloženju osporenog akta argumentovane razloge za odluku iz dispozitiva, koje kao pravilne podržava i ovaj sud. Naime, prilikom odlučivanja tuženi je ispitao postojanje zakonskih uslova propisanih odredbama Zakona o uređenju prostora i građenja, te da je građevinska dozvola izdata protivno odredbama Zakona o uređenju prostora i građenja i Zakona o kulturnim dobrima.

Imajući u vidu naprijed navedeno, a kako ni ostali navodi tužbe nisu od uticaja na drugačije odlučivanje, to je ovu tužbu valjalo odbiti kao neosnovanu, a na osnovu ovlašćenja iz člana 31 stav 1 i 2 ZUS.

Zapisničar

Daliborka Tendžerić

Sudija

Aleksandra Ždral